

ร่างฯ ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)
(ร่างฯ ฉบับรับฟังความคิดเห็นของประชาชน)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรฐานทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
(๓) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรฐานทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
(๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)
(๕) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดชอบผู้ให้บริการ (ยกเลิก มาตรา ๓๒/๓ เพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดชอบผู้ให้บริการ มาตรา ๓๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ และมาตรา ๔๓/๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)
(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้มาตรฐานทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึง ไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรฐานทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๔)
(๗) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรฐานทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๓/๕ (๑))
(๘) กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรฐานทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรฐานทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ (เพิ่มมาตรา ๕๓/๙ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๑)
(๙) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ (เพิ่มมาตรา ๕๗ วรรคสาม)

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสนับสนุนว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางสากลและสนับสนุนดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบผู้ให้บริการ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และเป็นไปตามแนวทางสากล ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” ระหว่าง บทนิยามคำว่า “การโฆษณา” และ “ข้อมูลการบริหารสิทธิ์” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ “ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นโดยการเป็นสื่อกลาง เพื่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ตหรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ และให้หมายความรวมถึงการให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว การให้บริการ

รับฝากรข้อมูลคอมพิวเตอร์ และการให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือบุคคลอื่น หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการ หรือไม่เสียค่าใช้บริการ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี”

ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีเพื่อคุ้มครองสิทธิ ของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อควบคุมการเข้าถึงงาน อันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดงได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี”

ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในสิ่งที่ศนวัสดุ ภัพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียง แพร่ภาพ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ และมาตรา ๔๓/๔ ของหมวด ๑ ลิขสิทธิ์ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ส่วนที่ ๗

ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ

มาตรา ๔๓/๑ ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์ ดังนี้
ก็ได้แก่ กรณีที่ผู้ให้บริการได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการการยกเลิก
การให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งได้รับอนุมัติตามมาตราการนั้น

ผู้ให้บริการตามวรรคหนึ่งต้องให้บริการในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการเป็นสื่อสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านกระบวนการทางเทคนิค ที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านหรือเลือกผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ และไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น

(๒) ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ไม่ได้แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานของผู้ใช้บริการ และมีระบบที่ทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

(๓) ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยมีรู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่ามีข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่ละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนให้บริการ และได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ซักซ้ำเมื่อได้รู้หรือได้รับการแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

(๔) ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ต โดยมีรู้ หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับการเข้าถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ซักซ้ำเมื่อได้รู้ หรือได้รับการแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

การยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๗/๒ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อว่ามีการละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๗/๑ วรรคสอง (๓) หรือ (๔) เจ้าของลิขสิทธิ์ อาจแจ้งไปยังผู้ให้บริการเพื่อให้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ดังกล่าว

ให้ผู้ให้บริการที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิง หรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับ การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ซักซ้ำ พร้อมทั้งแจ้งไปยังผู้ใช้บริการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้โอกาส ในการโต้แย้ง

ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการกระทำตามวรรคสอง โดยสุจริต

การแจ้งตามมาตราหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓/๓ ผู้ใช้บริการซึ่งได้รับแจ้งตามมาตรา ๔๓/๒ อาจโถ่เย้งไปยังผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการซึ่งได้รับคำโถ่เย้งตามวาระคนี้ ต้องส่งสำเนาคำโถ่เย้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว พร้อมแจ้งว่าจะนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว เมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโถ่เย้ง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวาระสอง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวภายในสิบห้าวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้ยืนยันคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ใช้บริการ

การโถ่เย้งตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓/๔ ผู้ใดแจ้งหรือโถ่เย้งไปยังผู้ให้บริการโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือนำกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ระหว่างที่ยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ผู้นั้นต้องรับผิดต่อความเสียหายได้ ที่เกิดขึ้นจากการแจ้งหรือการโถ่เย้งอันเป็นเท็จนั้น”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๓ และส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุญาต”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓/๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓/๔ การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔๓/๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) การกระทำซึ่งจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้น การละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๕๓/๖ ผู้ได้ให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อทำให้มาตรฐานการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

ผู้ได้ให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้นสามารถทำให้มาตรฐานการทางเทคโนโลยี ไม่เกิดผล ให้ถือว่าผู้นั้นมีความผิดตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๕๓/๗ ผู้ได้กระทำการตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ ทำให้มาตรฐานการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็น การละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งาน ร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๒) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยี การเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย และให้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

(๓) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความมั่นคง ปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาต จากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี

(๔) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำงาน เดียวกัน

มาตรา ๕๓/๘ ผู้ได้กระทำการตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ ทำให้มาตรฐานการทางเทคโนโลยีเพื่อคุ้มครองสิทธิ์ไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิด มาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งาน ร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๒) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำงาน เดียวกัน”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อบูรณาการที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐/๑ ผู้ได้กระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ์ตามมาตรา ๕๓/๑ หรือมาตรา ๕๓/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๓/๔ หรือมาตรา ๕๓/๖ ต้องระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๕ มิให้นำบทบัญญัติเรื่องอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์งานภาพถ่ายที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับงานภาพถ่ายที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๖ บรรดาคดีหรือการดำเนินการใด ๆ ที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๒/๓ ไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุด ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี